Marți, 15 februarie 2022

P9_TA(2022)0017

Cerere de apărare a imunității lui Mario Borghezio

Decizia Parlamentului European din 15 februarie 2022 privind cererea de apărare a privilegiilor și imunităților lui Mario Borghezio (2021/2159(IMM))

(2022/C 342/25)

Parlamentul European,

— având în vedere solicitarea lui Mario Borghezio din 13 noiembrie 2018, comunicată în plen la 25 martie 2019, reiterată la 27 mai 2021 de Mario Borghezio și transferată Comisiei pentru afaceri juridice la 7 iulie 2021, în vederea apărării privilegiilor și imunităților sale în cadrul procedurii penale nr. 4975/16 RGNR în fața Parchetului din Imperia, Italia,

— în urma audierii lui Mario Borghezio în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul de procedură,

— având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,

— având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 21 octombrie 2008, 19 martie 2010, 6 septembrie 2011, 17 ianuarie 2013 și 19 decembrie 2019 ([1]),

— având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 7 și articolul 9 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A9-0015/2022),

A. întrucât Mario Borghezio, deputat în Parlamentul European până la 2 iulie 2019, a solicitat apărarea imunității sale parlamentare în cadrul unei proceduri penale în fața Parchetului din Imperia;

B. întrucât Mario Borghezio ar fi avut o altercație cu un angajat al unei companii feroviare care se presupune că i-a refuzat accesul într-un tren deoarece nu avea un bilet de călătorie valabil;

C. întrucât Mario Borghezio, în audierea sa din cadrul Comisiei pentru afaceri juridice, nu a făcut nicio declarație care ar duce la concluzia că altercația în cauză privea exprimarea unei opinii politice de către fostul deputat;

D. întrucât, prin urmare, presupusa infracțiune nu are drept obiect opinii sau voturi exprimate în exercitarea funcțiilor deputatului în Parlamentul European în cauză, în sensul articolului 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene;

E. întrucât articolul 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică numai deputaților în Parlamentul European; întrucât Mario Borghezio a fost deputat în Parlamentul European până la 2 iulie 2019; întrucât pierderea statutului de deputat în Parlamentul European este asociată cu pierderea imunității aferente, a cărei durată este limitată, în conformitate cu articolul 9 din Protocolul nr. 7, la acest mandat ([2]);

F. întrucât, pe de o parte, Parlamentul nu poate fi echivalat cu un tribunal și, pe de altă parte, în contextul unei proceduri de ridicare a imunității, deputatul în cauză nu poate fi considerat drept „acuzat” ([3]),

1. hotărăște să nu apere privilegiile și imunitățile lui Mario Borghezio;

2. încredințează Președintei sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente autorităților italiene relevante și lui Mario Borghezio.

([1]) Hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, pronunțată în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Gollnisch/Parlamentul, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, Hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543, Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2013, Gollnisch/Parlamentul, pronunțată în cauzele conexe T-346/11 și T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, Hotărârea Curții de Justiție din 19 decembrie 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

([2]) Hotărârea Tribunalului T-284/17, punctul 28.

([3]) Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2019, Briois/Parlamentul, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.